

ജുമാ അ വുതുബ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ്

ابده الله تعالى بنصره العزیز المسیح الموعود

വിവർത്തനം: എം.നാസർ അഹ്മദ്

ശഹാദത്ത് എന്ന ഉന്നത പദവി

ശഹീദ് എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവൻ ത്യജിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രം പറയുന്ന വാക്കാണെന്നാണ് പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ ജീവൻ ത്യജിക്കുന്ന വ്യക്തി തീർച്ചയായും ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാഹു അവർക്കായി സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കവാടം തുറന്നു കൊടുക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശഹീദ് എന്ന വാക്ക് വളരെ വിശാലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അതിന് മറ്റു അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനാൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ ചില ഉദ്ദേശനികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ചില ഹദീസുകളുടെ വെളിച്ചത്തിലും ഇതു സംബന്ധമായി ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനാണ് ഞാനിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഈ നാടുകളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരുന്ന കുട്ടികളും യുവാക്കളും ഉന്നയിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്. പലപ്പോഴായി എന്തോ ഈ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഹാംബർഗിൽ വാഖിഫാത്തെ നൗ കുട്ടികളുടെ ക്ലാസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു പെൺകുട്ടി ചോദിച്ചതും ഇതു തന്നെയാണ്. ‘ഹുസുർ ശുഹദാക്കളുടെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ പല സംഭവങ്ങളിലും ആ ശഹീദായവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളോട് എനിക്ക് ശഹീദാകാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടുന്നതിനായി ദുആ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞതായി കേൾക്കുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം ലഭിക്കാനായി ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി കാണാം. ശഹാദത്ത് ഭാഗ്യവാന്മാർക്കാണ് ലഭിക്കുന്നത് എന്നും പറയുന്നു. എന്നാൽ ശഹീദാകുന്നതിന് ദുആ ചെയ്യാൻ പറയുന്നതിന് പകരം ശത്രുക്കളുടെ മേൽ വിജയം വരിക്കുന്നതിനായി ദുആ ചെയ്യാൻ എന്തു കൊണ്ട് അവർ പറയുന്നില്ല.’

ശത്രുക്കൾക്കുമേൽ വിജയം കൈവരിക്കാനുള്ള ദുആയാണ് പ്രഥമമായ ദുആ. ദൈവിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കാണ് വിജയം ലഭിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അവരോടുള്ള വാഗ്ദാനം കൂടിയാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന് അല്ലാഹു വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിജയത്തിന്റെയും ഉന്നതിയുടെയും വാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സുവാർത്ത നൽകുകയുണ്ടായി. ഈ വിജയത്തിന്റെ വ്യക്തമായ അടയാളങ്ങൾ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത് കാണും എന്നതിൽ നാം അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ വർഷവും ശക്തമായ എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുകൂടി ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ ബൈഅത്ത് ചെയ്തുകൊണ്ട് അഹ്മദിയ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, എതിർപ്പുകളുള്ള സ്ഥല

ങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ബൈഅത്തുകൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം തന്നെ പുരോഗതിയും വിജയങ്ങളും തന്നെയാണ്. അതിന്റെ കാഴ്ചകളാണ് നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇതേപോലെ ജമാഅത്ത് ചെയ്യുന്ന മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങൾ, വിശിഷ്യ ഇസ്ലാമിന്റെ മനോഹര അദ്ധ്യാപനത്തെ ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അമൂസ്ലിം നാടുകളുടെ സംശയങ്ങൾ ദുരീകരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത് വിജയങ്ങളിലേക്കും പുരോഗതിയിലേക്കുമുള്ള ജമാഅത്തിന്റെ കാൽവെപ്പുകൾ തന്നെയാണ്. ഇവയെല്ലാം ഒരു കാലത്ത് അസാധാരണമായ ഒരു വിപ്ലവം ലോകത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇതിനുവേണ്ടി ഓരോ അഹ്മദിയ്യം പരിശ്രമിക്കുകയും ദുആ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, വലിയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കാനായി ത്യാഗങ്ങൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ജീവനും നൽകേണ്ടി വരും. അഹ്മദിയ്യ ജമാഅത്തംഗങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാ രീതിയിലുമുള്ള ത്യാഗങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതിനായി തയ്യാറായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവൻ നൽകുന്നവരും ഇതിലുണ്ട്. അങ്ങനെ അവർ ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ശഹാദത്ത് എന്നതിന് ഈ ഒരർത്ഥം മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. അത് വലിയ വ്യാപ്തിയുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ആഴവും പരപ്പും മനസ്സിലാക്കാൻ ചോദ്യകർത്താക്കളായ യുവതലമുറ പരിശ്രമിക്കണം. അതേപോലെ മുതിർന്നവരും മനസ്സിലാക്കണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ ഓരോരുത്താരും പരിശ്രമിക്കുകയുള്ളൂ. ദുആയുടെ ആത്മാവ് എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ.

തിരുനബി(സ) ഒരിക്കൽ ഹദ്റത്ത് അബൂഹുറൈറ(റ)നോട് പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വധിക്കപ്പെടുന്നവർ മാത്രമാണ് ശഹീദ് എന്ന് പറയപ്പെടുകയുള്ളുവെങ്കിൽ എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ കുറച്ച് ശഹീദുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.”

മുസ്ലിമിൽ നിന്നും എടുത്ത ഒരു ഹദീസ്. തിരുനബി(സ) അരുളി: “സത്യസന്ധതയോടു കൂടി ആരാണോ ശഹാദത്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അവരെ ശഹീദുകളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാണ്; അവരുടെ മരണം കട്ടിലിൽ കിടന്നാണെങ്കിലും ശരി.

ബദ്ർ യുദ്ധാവസരത്തിൽ നാം കാണുന്നതെന്താണ്? തിരുനബി(സ) ബദ്ർ യുദ്ധാവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ

വാഗ്ദാനങ്ങളെ എറ്റു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനോട് വിജയത്തിനായാണ് തേടിയത്. തിരുനബിയോടൊപ്പം ബദർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത മുസ്ലീംങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനാണ് അല്ലാഹു വിനോട് പ്രാർഥിച്ചത്. എല്ലാവരും വധിക്കപ്പെട്ട ശഹാദത്ത് ലഭിക്കണം എന്നല്ല തേട്ടം. അല്ലാഹുവിനോട് ഇപ്രകാരമാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്, 'ഈ മുസ്ലിംകൾ വധിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ നിന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരായി ആരും ഉണ്ടാകില്ല.'

മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു പറയുന്നത് ആരാധനയാണ്. അതിനാൽ ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം എന്നത് തന്റെ ജീവൻ സമർപ്പിക്കുക എന്നതല്ല. നിരന്തരമായി അവൻ ദൈവപ്രീതി കരസ്ഥമാക്കാനായി പരിശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്. എല്ലാ ത്യാഗത്തിനായും അവൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഹദീസിൽ മറ്റൊന്ന് വന്നിട്ടുള്ളത് ഒരു വിശ്വാസി ഒരിക്കലും യുദ്ധം ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നാണ്. എന്നാൽ യുദ്ധം അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവൻ അപഹരിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഭീരുത്വം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും പിന്നോട്ട് മാറരുത്. സഭയെയും വീരോടെ തന്റെ ജീവൻ സമർപ്പിക്കുക. ഒരിക്കലും പിന്തിരിയരുത്. യുദ്ധത്തിനുള്ള അനുവാദവും അവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ ജീവൻ നൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു വിശ്വാസി ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിന് ഒരുവിധ ഭയമോ പേടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ യുദ്ധമില്ല. അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ ഭീരുക്കളായ ശത്രുക്കൾ പാത്തും പതുങ്ങിയുമാണ് ആക്രമിക്കുന്നത്. നേരിട്ട് വന്നു യുദ്ധം ചെയ്താൽ തന്നെയും നമുക്ക് ഇക്കാലത്ത് യുദ്ധത്തിനുള്ള അനുവാദമില്ല. ചില അഹ്മദികൾക്ക് ഭീഷണിയുള്ള കത്തുകൾ വരാറുണ്ട്. അഹ്മദിയ്യത്ത് ഉപേക്ഷിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുക എന്ന് അതിൽ എഴുതുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വിശ്വാസി തന്റെ പൗരൂഷം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടത് ജീവൻ നൽകേണ്ടി വന്നാലും മതത്തേയും ദൈവപ്രീതിയേയും ത്യജിക്കാൻ തയ്യാറല്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. പാക്കിസ്ഥാനി അഹ്മദികൾ ഈ രീതിയിലുള്ള പ്രകടനം കാഴ്ച വെക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ വ്യതിരിക്തത. അത് വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ, വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നു. എന്നാൽ ശഹാദത്തിന്റെ വ്യാപ്തി എത്രമാത്രമുണ്ട്? അതേ പോലെ നബിമാരിലും സിദ്ദീഖുകളിലും ശുഹദാക്കളിലും സ്വാലി ഹീങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടാനായിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്ത്വമെന്താണ്? ഇതിന്റെ വ്യാപ്തി എത്ര മാത്രമുണ്ട്? ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹു നമ്മോട് കരുണ ചെയ്തുകൊണ്ട് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഇമാമിനെയും വാഗ് ദത്ത മസീഹിനെയും വിശ്വസിക്കാനുള്ള തൗഫീഖ് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആ മഹാത്മാവ് ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സുവ്യക്തമായ രീതിയിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരികയുണ്ടായി. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ നബി, സിദ്ദീഖ്, ശഹീദ്, സ്വാലി ഹ് എന്നീ എല്ലാ പദവികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ശഹീദ് എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് പൊതുവിൽ ചോദ്യം വരാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് അൽപം വിവരിക്കുന്നതിനായിരിക്കും.

ഹദ്രത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനമാനത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കേൾപ്പിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും ശഹീദാകാൻ ദുആ ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. എത്ര രീതിയിലുള്ള ശഹീദാകാനാണ് ദുആ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നും ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിക്ക് ഇതിനുള്ള ആഗ്രഹം എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകണമെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്.

ഹദ്രത്ത് അഖ്ദസ് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു. "പൊതു ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് വധിക്കപ്പെടുകയോ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിക്കുകയോ പ്രകൃതിക്ഷോഭത്തിൽ മരിക്കുകയോ ചെയ്തവർക്കാണ് ശഹീദ് എന്ന് പറയുന്നതെന്നാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് ഇവർ മാത്രമാണ് ശഹീദ് എന്ന് കരുതുന്നതും ഇതിനെ ഈ പരിധിക്കുള്ളിൽ തള്ളിപ്പറയുന്നതും വിശ്വാസിയുടെ മഹത്വത്തിന് ചേർന്നതല്ല. ശഹീദ് എന്ന് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോട് സ്ഥിരചിത്തതയിൽ സമാശ്വാസം കൈവരിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ഒരുവിധ ഭയാനകമായ വിപത്തോ അപകടമോ അവനെ ഇളക്കി മാറ്റില്ല. എത്രതരം പ്രയാസമാണെങ്കിലും അതിനെ നെഞ്ചുകോടെ അവർ നേരിടും. അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ഇനി തന്റെ ജീവൻ തന്നെ നൽകേണ്ടി വന്നാലും അനിതരസാധാരണമായ നിലയിലുള്ള സ്വൈര്യം അവന് ലഭ്യമാകുന്നു. ഒരുവിധ ദുഃഖമോ വിഷമമോ ഇല്ലാതെ തന്റെ കഴുത്ത് നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എനിക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ജീവിതം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ സമർപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. അവർക്ക് പ്രത്യേകമായ ഒരു ആനന്ദവും സംതൃപ്തിയും കൈവരുന്നതാണ്. അവന്റെ ശരീരത്തിൽ പതിക്കുന്ന ഓരോ വാളും, അവൻ കഷണം കഷണമാക്കുന്ന ഓരോ വെട്ടും അവന് പുതുജീവനും സന്തോഷവും പ്രസന്നതയും നൽകുന്നു." ശഹീദ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥമാണിത്.

ശഹീദ് എന്ന വാക്ക് ശഹദ്(തേൻ) എന്നതിൽ നിന്നും നിഷ്പന്നമായതാണ്. കഠിനമായ ആരാധന ആരാണോ സഹിക്കുന്നത്, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ എല്ലാ കയ്പേറിയ പ്രയാസങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുന്നത്, എല്ലാം സഹിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നത്, അവർ തേനിനെപ്പോലെ ഒരു മാധുര്യവും രുചിയും കരസ്ഥമാക്കുന്നു. തേൻ(ശഹദ്) **ഹിഹി ശിഹാഇൻ ലിന്നാസ്**, (അത് ജനങ്ങൾക്ക് രോഗശമനൗഷധമാണ്) എന്നതുപോലെ ഇവിടമുള്ളതും ശമനൗഷധങ്ങളാണ്. ഇവരുടെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നവർ വിവിധതരം രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുന്നു".

മരണം ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ശഹീദ് എന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ സാമീപ്യമാർജ്ജി ക്കുന്നവർ എങ്ങനെ ഫലമെടുക്കാനാണ്. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നന്മകൾ, ദൈവപ്രീതിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള അവരുടെ ചലനം, ദൈവ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കൽ എന്നിവയും ഒരു ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നവർ വിവിധതരം രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുന്നു. തുടർന്ന് പറയുന്നു. "ശഹീദ് എന്നത് ഉന്നതമായ ഒരാത്മീയ

സ്ഥാനമാണ്. അതിൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തിയിലും അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുണ്ടെന്ന് അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മറ്റൊരു പേര് ഇഹ്സാൻ എന്നതുമാണ്.”

ഹദ്ദിത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ ഒന്ന് അവൻ ഓരോ പ്രവർത്തി ചെയ്യുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന ദുഃഖജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തി എല്ലാം അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന പൂർണ്ണബോധം അവനുണ്ടാകും. ഈ ഒരവസ്ഥ സംജാതമായാൽ എപ്പോഴും സദ് പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമായിരിക്കും ചിന്തയുണ്ടാകുക. അവന് ദുഷ്പ്രവർത്തി ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല.

ഇഹ്സാൻ എന്ന ഗുണം അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എന്താണെന്ന് നോക്കാം. ഇഹ്സാൻ എന്താണെന്ന് വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: “അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കുള്ള കൽപന അവനോടും അവന്റെ സൃഷ്ടികളോടും നിങ്ങൾ ‘അദ്ൽ’ (നീതി) നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നതാണ്. ഇഹ്സാൻ എന്നതിന് മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയാണ് അദ്ൽ. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടും സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടപ്പാടും നിർവ്വഹിക്കുക. ഇതിനേക്കാളും കൂടുതൽ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അദ്ലിന് പകരം ഇഹ്സാൻ ചെയ്യുക. നിർബന്ധ കടമകളെക്കാളും കൂടുതലായി ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുണ്ടെന്ന രീതിയിൽ നന്മകൾ ചെയ്യുക. (നിർബന്ധകടമകൾ ചെയ്യേണ്ടതു തന്നെയാണ്. അതിനുപുറമെ ഐഹികമായ കർമ്മങ്ങൾ കൂടുതൽ ചെയ്യുക). അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ അതിന്റേതായ കടമകൾ നിറവേറ്റുക. അല്ലാഹുവുമായി ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക. ഇതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇത് ഇഹ്സാൻ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഇവ ശഹാദത്തിന്റെ പദവിയ്യിലേക്ക് മനുഷ്യനെ എത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും. ജനങ്ങളോട് ചെയ്യേണ്ട കടമകളെക്കാളും കൂടുതലായി ചെയ്യുക. ശഹീദിന്റെ പദവി കരസ്ഥമാക്കുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടണമെങ്കിൽ ജനങ്ങളോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റിയതിനുശേഷം അവരോട് കൂടുതൽ സ്നേഹവും വാൽസല്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുക. അവരോട് മയത്തോടും കാരൂണ്യത്തോടും കൂടി വർത്തിക്കുക.

അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നീതി ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ആരാധനകൾക്കുപുറമെ അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലാത്ത രീതിയിൽ അവനുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക. അതേപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ അർഹനായിട്ടുള്ളവനും, എല്ലാം സമർപ്പിക്കാൻ അർഹനായിട്ടുള്ളവനും മറ്റാരും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. കാരണം അവൻ സൃഷ്ടാവാണ്. ഈ ജീവിതത്തെയും ഇതിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും നിലനിറുത്തുന്നവൻ അവനാണ്. അവൻ പരിപാലകനാണ്. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവൻ നൽകുന്നു. ഒരു വിശ്വാസി ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, അല്ലാഹു വാക്ക് എല്ലാ ശക്തിയുടേയും കേന്ദ്രം, അവൻ റബ്ബാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രം പോരാ, മറിച്ച് ഇതിൽ നിന്നും അവൻ മുന്നേറണം. ആ മുന്നേറ്റം എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുകയും അവന്റെ ആരാധനയിലും അവന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടുന്നതിലും പൂർണ്ണമായും വിലയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനായിത്തീരണം. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വരുന്ന വികാരത്തോടുകൂടി അവന്റെ

മുമ്പിൽ കുമ്പിടുന്നവരായി മാറണം. അവന്റെ മഹത്വവും പ്രതാപവും, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത അവന്റെ സൗന്ദര്യവും സ്വയം ദർശിച്ചതുപോലെ അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ തന്നെ ലീനമാക്കുകയും ചെയ്യുക. അനന്തമായ, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ മനുഷ്യൻ കാണുമ്പോൾ, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിയിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവർത്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈ ഒരവസ്ഥ കൈവരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇത് ശഹീദിന്റെ പദവിയാണ്.

ശഹീദിന്റെ പദവിയെക്കുറിച്ച് മറ്റൊന്ന് പറഞ്ഞത്, അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനുശേഷം സ്ഥിരചിത്തതയുള്ള ശക്തി കൈവരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി ഏതുതരം ത്യാഗത്തിനും മനുഷ്യൻ തയ്യാറാകുന്നു. ഇതൊന്നും തന്നെ ആരോ നിർബന്ധിച്ചതു കാരണം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കില്ല. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളിലും ഒരുവിധ സമാധാനം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അതും സംതൃപ്തിക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഓരോ പ്രയാസത്തിനു മുമ്പിലും നെഞ്ചുകോടെ വിശ്വാസി നിലയുറപ്പിക്കുന്നു. ഒരു വിധ ഭയവും ദുഃഖവും നിരാശയും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാവില്ല. ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്നോ, അഹ്മദിയ്യത്തിന്റെ എതിരാളിയുടെ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നോ അവരുടെ ഭീഷണി കേട്ട അഹ്മദിയ്യത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിധ പ്രയാസങ്ങളിലൊന്നും ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ടുമായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള വേവലാതിയൊന്നും ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. യഥാർത്ഥ അർത്ഥത്തിൽ അവൻ വിശ്വാസിയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊന്ന് ചിന്തിക്കാനേ കഴിയില്ല. മറിച്ച് വിശ്വാസത്തിലുള്ള ദുഃഖതയും അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലുള്ള ദുഃഖവിശ്വാസവും ഈ പ്രയാസങ്ങളിലും അവർക്ക് ആനന്ദവും സന്തോഷവും പകർന്ന് കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇതാണ് ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം. തുടർന്ന് പറഞ്ഞത് ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നത് പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുമ്പോഴാണ് എന്നാണ്. എല്ലാവിധ ഭൗതികാനന്ദങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു വേണ്ടിയും അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും ത്യജിക്കുന്നു. ത്യാഗം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല, ഈ പ്രവർത്തി മുഖേന അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകമായ സമാധാനവും ശാന്തിയും അവന് ലഭിക്കുന്നു. തേനിൽ നിന്നും മാധുര്യം ലഭിക്കുന്നതുപോലെ ആരാധനയിൽ അവന് പ്രത്യേക മാധുര്യം ലഭിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരവും ആരാധനകളും നമസ്കാരത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയും ആരാധനയിലേക്കുള്ള താത്പര്യവും ഒന്നുംതന്നെ ആരുടേയെങ്കിലും നിർബന്ധത്താലായിരിക്കില്ല. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിലുള്ള അടിയുറച്ച് വിശ്വാസം കാരണമായിട്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹു എന്നെ കാണുന്നുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഓരോ പ്രവർത്തിയും തന്നെ ദൈവപ്രീതിക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ പ്രീതി ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇതേപോലെ മനുഷ്യൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഓരോ തിന്മയും

അല്ലാഹു ഉപേക്ഷിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് ദൈവപ്രീതി കരസ്ഥമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന ചിന്തയുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവുമായി തന്റെ ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തണം എന്ന ചിന്തയുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹു എല്ലാ പ്രവർത്തനവും കാണുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ ദുഷ്പ്രവർത്തി അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമാകുമെന്ന വിചാരമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ തിന്മയിൽ നിന്ന് തടയുക മാത്രമല്ല നന്മയിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടുന്നതുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും ദൃഢശ്ചൈര്യത്തിലും ഉറച്ച നിലപാട് അവർക്ക് ഉണ്ടായിത്തീരും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഇതാണ്. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഇതാണ്.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) തുടർന്ന് പറയുന്നു: “പൊതു ജനങ്ങൾ ശഹീദ് എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് ശഹീദ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അന്ധകൊണ്ടോ തോക്കുകൊണ്ടോ വധിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. അതുമല്ലെങ്കിൽ വല്ല യാദൃച്ഛിക മരണത്തിലും അകപ്പെടുന്നവരാണെന്നാണ്.” (ഒരു ഹദീസ് ഞാനിവിടെ വിവരിക്കുകയാണ്. തിരുനബി(സ) പറയുകയുണ്ടായി. അഞ്ചുവിഭാഗം ആളുകൾ ശഹീദിന്റെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. വിപത്തിൽ മരണമടയുന്നവർ, വയറു സംബന്ധമായ രോഗം കാരണം മരണമടയുന്നവർ, മുങ്ങി മരിക്കുന്നവർ, ഏതെങ്കിലും കെട്ടിടത്തിന്റെ മേൽകൂരയ്ക്ക് താഴെ അകപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മരിക്കുന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവൻ നൽകുന്നവർ. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇതിന്റെ വിശദീകരണമാണ് നൽകുന്നത്.) “അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ശഹാദത്തിന് ഈയൊരു സ്ഥാനം മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ഇത് ഭൗതികമായ മരണം മൂലമുള്ള ശഹാദത്താണ്. എന്നാൽ ശഹാദത്തിന്റെ മറ്റു പദവികൾ കൂടിയുണ്ട്. അത് ഓരോ വിശ്വാസിയും അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.”

പറയുന്നു. “എന്റെ പക്കൽ ശഹീദ് എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് മറ്റൊന്നാണ്. ഒരു പക്ഷേ അവന്റെ ശരീരം മുറിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടാവില്ല. ശഹീദ് എന്നത് ഹൃദയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരവസ്ഥയാണ് പറയുന്നത്. ഓർക്കുക, സിദ്ദീഖ് നബിയുമായി ഒരടുപ്പം വെക്കുന്നവരാണ്. (അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും അനുസരിക്കുന്നവർ. അവർ നബി, സിദ്ദീഖ്, ശഹീദ്, സ്വാലിഹ് എന്നീ ഗണത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. പറയുന്നു.) അവർ രണ്ടാമത്തെ പദവിയിലുള്ളവരായിരിക്കും. ശഹീദ് സിദ്ദീഖിന്റെ അടുത്ത പദവിലുള്ളവരുമായിരിക്കും. നബിയിൽ എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവർ സിദ്ദീഖും ശഹീദും സ്വാലിഹും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ സിദ്ദീഖ്, ശഹീദ് എന്നിവ വ്യത്യസ്തമായ പദവികളാണ്. സിദ്ദീഖ് ശഹീദാകുമോ എന്ന് ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഓരോ പ്രവർത്തനവും തന്നെ മുഅ്ജിസ്സയായി, അത്ഭുതമായി കാണുന്നതാണ്. അവ ഈ രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളിലും അവരുടെ മഹത്വവും പദവിയും അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രത്യേകമായ കഴിവ് നൽകുന്നത്. നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളും നല്ല സ്വഭാവഗുണങ്ങളും പൂർണ്ണമായ രീതിയിൽ അവരിൽ നിന്നും പ്രകടമാകുന്നു. യാതൊരുവിധ ബാഹ്യപ്രകടനവും കൂടാതെ അവരിൽ നിന്ന് ഇവ പ്രകടമാകുന്നു. ഒരുവിധ ഭയമോ പ്രതീക്ഷയോ ഈ സർവ്വപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിന് പ്രേരകമാകുന്നില്ല. മറിച്ച് അത് അവരുടെ

പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. പ്രകടനാത്മകത അവരുടെ പ്രകൃതത്തിൽ കാണില്ല. ഭൗതികലോകത്ത് നാം ഒരു യാചകനെ കാണുന്നു. അവൻ ഒരാളുടെ അടുത്ത് വന്ന് കൈനീട്ടുന്നു. ചോദിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ കൈവശം കൊടുക്കാനായി ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ജനമധ്യത്തിലായതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകേണ്ടതായി വരും. മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ലജ്ജിക്കാതിരിക്കാനായി വല്ലതും നൽകാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിലും അവൻ നൽകുന്നു. (ഞാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഒന്നും നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ എന്ത് കരുതും എന്ന ചിന്തയായിരിക്കും അവനുണ്ടാകുക) എന്നാൽ ഈ രീതിയിലുള്ള പ്രകടനാത്മകതയൊന്നും ശഹീദിന് ഉണ്ടാകില്ല. ഈ ഒരു ശക്തി അവനിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ പോകുന്നതാണ്. അത് വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് അവന്റെ പ്രയാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഒന്നും ഭാരമായി അവന് തോന്നുകയേയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് വേണ്ടി എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളും സഹിക്കാൻ അവൻ തയ്യാറാകുന്നു. യാതൊരു പ്രേരണയുമില്ലാതെ അവൻ തയ്യാറാകുന്നു. ഭയം കാരണമായോ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന ആശയലോ ആയിരിക്കില്ല. ആനയുടെ തലക്കു മീതെ ഒരു റൂമ്പ് ഇരുന്നാൽ ആനക്കെന്തു ഭാരമാണ് ഉണ്ടാകുക. ഇതേ രീതിയിലുള്ള അവസ്ഥയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വാസിക്ക് പ്രയാസങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്. ശഹാദത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നവർ ഈ അവസ്ഥയിലായിരിക്കും.

ചുരുക്കത്തിൽ ശഹാദത്ത് എന്നത് ഹൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥയുടെ പേരാണ്. ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ അവസ്ഥ അല്ലാഹുവിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്താലും പൂർണ്ണശ്ചൈര്യത്താലുമാണുണ്ടാകുന്നത്. മുസ് വിവരിച്ചതു പോലെ തന്റെ ഓരോ പ്രവർത്തിയും അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന ചിന്തയുണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ പ്രവർത്തിയും അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ഉന്നത ധാർമ്മിക ഗുണങ്ങളും സർവ്വപ്രവർത്തനങ്ങളും എല്ലാം യഥാർത്ഥരീതിയിൽ പ്രകടമാകുന്നതാണ്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ജനങ്ങളെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ആയിരിക്കില്ല. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു വേണ്ടിയായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രീതി, പരിശ്രമം കൊണ്ടു മാത്രം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇവ ഒരു വിശ്വാസിയുടെ പ്രകൃതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീരുന്നതാണ്. അവന് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കുക എന്ന ചിന്ത മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ജമാഅത്തിന് സേവനം ചെയ്യാനുള്ള അവസരം അവന് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നല്ല രീതിയിൽ അവന് നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾ എന്നെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയണം എന്ന നിയന്ത്രണമില്ലാതെ ആയിരിക്കില്ല അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കട്ടെ എന്ന ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. കാരണം സേവനം എന്നത് ആ വ്യക്തിയുടെ പ്രകൃതത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അത് ചെയ്യാതെ അവന് സ്വസ്ഥത കൈവരില്ല. ചിലരിൽ നിന്ന് സേവനം ആവശ്യപ്പെടാതെ വരുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥരാകാറുണ്ട്.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇതിനെ ഒരുദാഹരണത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. ഒരു യാചകൻ ഒരാളുടെ അടുത്ത് ചെന്നാൽ ഭൗതികരായവർ പൊതുവിൽ അയാൾക്ക് വല്ലതും നൽകുന്നു. ഈ നൽകുന്നതിൽ പൊതുവിൽ പ്രകടനം

ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം ഇതല്ല. ശഹീദ് ഈ നന്മകൾ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ സർവ്വകൃതം ഈ നന്മകൾ ചെയ്യാൻ അവനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാണ്. പ്രകൃതിപരമായ നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ശക്തി കാലം കഴിയുന്ന തന്തുസരിച്ച് വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേ പോകുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യുമ്പോഴും എന്തെങ്കിലും സേവനം ചെയ്യുമ്പോഴും ഞാൻ വലിയ പ്രവർത്തികളാണ് ചെയ്യുന്നത്, അതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള പ്രതിഫലവും പ്രശംസയും ഇവിടെയുള്ളവരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കണം എന്നൊന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ജമാ അത്തിന് വേണ്ടി സേവനം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഭാരവാഹികൾ എനിക്ക് അതിനുള്ള പ്രതിഫലം നൽകണം എന്ന് ചിന്തിക്കില്ല. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കണം അങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്.

തർയാഖുൽ ഖുലൂബ് എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഹ : മസീദ് മുഊദ് (അ) പറയുന്നു. “ശഹാദത്ത് എന്ന പദവികൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തി മുഖേന അല്ലാഹുവിലും പ്രതിഫലം നൽകുന്ന നാളിലും അടിയറച്ച് വിശ്വാസിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ തന്റെ കണ്ണുകളെ കൊണ്ട് കാണുന്ന അവസ്ഥ വരെ എത്തുക എന്നതാണ്. ഈ ദൃഢജ്ഞാനം കാരണമായി സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിലുണ്ടാകുന്ന വിഷമതകളും കഷ്ടതകളും ദുരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നിശ്ചിത വിധിയും അവന്റെ പ്രകൃതവും യോജിച്ച കാരണത്താൽ തേനിന്റെ മാധുര്യം പോലെ ഒരു വിധ ആനന്ദം അവന് ലഭിക്കുന്നു. നെഞ്ചകത്തെ ഒന്നടങ്കം മാധുര്യം കൊണ്ട് നിറക്കുന്നു. എല്ലാം തന്നെ പാരിതോഷികം എന്ന നിലയിൽ അവന് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ശഹീദ് എന്ന് പറയുന്നത് തന്റെ വിശ്വാസശക്തി മുഖേന അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നവനും അവന്റെ കൈപ്പറ്റിയ വിധിയിൽ നിന്ന് മാധുര്യം നുകരുകയും ചെയ്യുന്നവനുമാണ്. ഈ കാരണം കൊണ്ടാണ് അവനെ ശഹീദ് (സാക്ഷി) എന്ന് പറയുന്നത്. ഒരു പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസിയുടെ അടയാളമായി അവന് ലഭിക്കുന്നതാണ് ഈ പദവി.”

വിധിനാളിലുള്ള വിശ്വാസം ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിലുള്ള ദൃഢജ്ഞാനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്താണ്. അല്ലാഹുവുമായി ഈ ലോകത്ത് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ദൃഢജ്ഞാനം കരഗതമാകുക. ഭൗതികരായവർ തന്റെ പ്രേമിക്കായി പല പ്രയാസങ്ങളും സഹിക്കാറുണ്ട്. അല്ലാഹു എല്ലാ പ്രേമഭാജനത്തേക്കാളും വലിയ പ്രേമഭാജനമാകേണ്ടതാണ്. അവന് വേണ്ടി എന്തെന്തെല്ലാം ത്യാഗങ്ങൾ നാം സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഭൗതികലോകത്ത് പ്രേമം സമയം കഴിയുന്നതിനനുസരിച്ച് കുറഞ്ഞു വരുന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകത്ത് വെച്ച് അവ സാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഫലം ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് വിട്ടു പിരിഞ്ഞതിന് ശേഷം പരലോകത്തും ഇതിനേക്കാളും കൂടുതലായി ലഭിക്കുന്നു. സർവ്വപ്രവർത്തികളുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുടെ സ്വർഗത്തിൽ ചെന്നെത്തിക്കുന്നു. ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്ത് ചെയ്യുന്നത് ചില സമയങ്ങളിൽ കഠിനവും കൈപ്പറ്റിയതുമായിരിക്കും.

ലൗകികനായ ഒരു വ്യക്തി കളവ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ ഭൗതിക നേട്ടത്തിനുള്ള കാര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നു.

എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസി കളവിനെ ശീർക്ക് തുല്യമായി കരുതുന്നതു കാരണം കളവ് പറഞ്ഞ് ഒരിക്കലും കാര്യം നേടാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല.

സത്യം പറയുന്നത് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇഹലോകത്ത് നഷ്ടത്തിന് കാരണമാകുന്നു. അഹ്മദിയ്യത്ത് ഒരു സത്യമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം വന്ന വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി മസീഹിനെ അംഗീകരിച്ചവരാണ് നാം. എന്നാൽ ഈ സത്യം ചില രാജ്യങ്ങളിലെ അഹ്മദികളെ പ്രയാസത്തിൽ അകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇത് പാക്കിസ്ഥാനിലാണുള്ളത്. ഇത് പരസ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അഹ്മദികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിൽ അവർ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ഇവിടെ മറ്റൊരു കാര്യം ആനുഷംഗികമായി പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അഹ്മദികൾ പാക്കിസ്ഥാനിലെ അവസ്ഥ കാരണം ഹിജ്റത്ത് ചെയ്ത് ഇവിടെ വന്ന് അസൈലം ലഭിക്കാനായി ശ്രമിക്കുന്നു. അഹ്മദികൾക്ക് സത്യം വിളംബരപ്പെടുത്തിയത് കാരണമാണ് സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ വന്ന് കളവിനെയും തെറ്റായ വിവരത്തെയും തങ്ങളുടെ അസൈലം ലഭിക്കുന്നതിന് മാർഗ്ഗമാക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തത്രയും നഷ്ടപ്പെട്ടതായി മനസ്സിലാക്കണം. ഈ നാടുകളിൽ സത്യം വളരെയധികം ആദരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സത്യം പറയുക. ചിലരുടെ കേസ്സ് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതായിരിക്കും. എന്നാൽ തന്നെയും സത്യം പറയുക. ചിലർക്ക് അവിടെ കേസുകളാണ്. പലവിധ ശത്രുതയുമുണ്ട്. എന്നാൽ ചിലർക്ക് ഇതൊന്നും തന്നെയില്ല. അവർ സത്യം തുറന്ന് പറയുക. സ്ഥിരമായി മാനസിക പീഡനം നൽകിയതിന്റെ ഫലമായും നാട്ടിൽ ക്രമസമാധാനം നഷ്ടപ്പെട്ടതു കാരണവും അഹ്മദികൾക്കെതിരിൽ ക്രൂരമായ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയതു കാരണമായും അഹ്മദികളായ ഞങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവിടെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ ഞങ്ങൾക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിനപ്പുറമാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും ക്ഷമയുടെ ഒരോ സ്ഥാനമുണ്ടാകും. അതുകാരണമാണ് ഞങ്ങൾ നാട് ഉപേക്ഷിച്ചത്. പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഇപ്പോഴും ലക്ഷക്കണക്കിന് അഹ്മദികളുണ്ട്. ഇൻശാ അല്ലാഹ് തഅല അവിടെ അഹ്മദികൾ ഇഷ്ടം പോലെ നിലനിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരുടെയും സഹനശേഷി വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് സഹിക്കാനുള്ള ശേഷി ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ടാണ് ഇവിടെക്ക് വന്നത്.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ തന്നെ ഇവർ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ്. സഹതാപ വികാരത്തോടെ അസൈലം നൽകുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ദീർഘനാളത്തെ വിസ നൽകുന്നു. എന്നാൽ കളവ് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു കളവിന് ശേഷം പല കളവുകളും പറയേണ്ടതായിവരുന്നു. ചിലരുടെ കേസ്സ് പരാജയപ്പെടാറുമുണ്ട്. ഇനി കളവ് പറഞ്ഞ് കേസ്സ് വിജയിച്ചാൽ തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം കരസ്ഥമാക്കുന്നവനായി മാറുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ദൈവത്തിന് പ്രീതി എപ്പോഴും നാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ടതാണ്. സത്യത്തോടുകൂടി കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ആരോടെല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ അവർ സത്യം പിൻപറ്റിയതു കാരണം, അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിടുകയും ചെയ്തതുകാരണം അവരുടെ

കേസ്സുകൾ അൽപം നാളുകൾക്ക് ശേഷം വിജയിച്ചതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ഹദീസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ച് നിന്ന് കൊണ്ട് ദീനിനു വേണ്ടി ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യുന്നവർ ശഹീദ് മാത്രമല്ല സിദ്ദീഖും ആയിത്തീരുന്നു. അബൂദാവൂദിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നിവേദനം. തിരുനബി(സ) അരുളി. “തന്റെ ദീനിൽ ഫിത്നയുണ്ടാകുമെന്ന് ഭയന്ന് കൊണ്ട് അതിനെ സംരക്ഷിക്കാനായി ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്യുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ സിദ്ദീഖ് ആണ്. ഇതേ അവസ്ഥയിൽ വഹാത്തായാൽ അവൻ ശഹീദ്യമാകുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ നാഥന്റെ പക്കൽ സിദ്ദീഖ്, ശഹീദ്, എന്നിവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന ഖുർആനിക വചനം പാരായണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തന്റെ മതവിശ്വാസ സംരക്ഷണത്തിനായി ഒരു നാട്ടിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു നാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നവർ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ ഈസബ്നു മർയമിന്റെ കൂടെ ഒരേ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും.”

നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്, ദീനിനെ സംരക്ഷിക്കാനായിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് സത്യത്തെ എപ്പോഴും നിലനിറുത്തുക. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. കണക്കെടുക്കുന്ന നാളിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുക.

ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു. “ശിക്ഷാരക്ഷാ എന്നത് ഉറപ്പാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയാണ്. തിരുനബി (സ) പറഞ്ഞതാണ്. ഇത് സുനിശ്ചിതമായിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിച്ച് ഉത്തമ പ്രതിഫലം കരസ്ഥമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഭൗതിക നേട്ടത്തിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് എന്തിന് മനുഷ്യൻ കാരണക്കാരനായിത്തീരണം.”

ഇത് മറ്റൊരു വിഷയമാണ്. പ്രതിഫല നാളിനെ മുമ്പിൽ കാണുന്നവർ അല്ലാഹുവിൽ പൂർണ്ണമായ ദൃഢജ്ഞാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവനായിരിക്കും. അവർ ശഹീദ് എന്ന പദവിയിൽ എത്തുന്നവരാണ്.

ഹ:അഖ്ദസ് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) തുടർന്ന് പറയുന്നു. “ശഹീദിന്റെ മഹത്വം എന്നത് പ്രയാസങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും കഷ്ടതകളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവനിൽ വിശ്വാസ ശക്തിയും, ധാർമ്മിക ശക്തിയും സ്ഥിരചിത്തതയും പ്രകടമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം അനിതരസാധാരണമാകയാൽ ഒരു അടയാളമായിത്തീരുന്നതാണ്.

പറയുന്നു. ഈമാൻ സുദൃഢമായി നിൽക്കുന്നതുവരെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ശക്തിയുണ്ടാകുന്നു. ഈ ഈമാനിക ശക്തി പൂർണ്ണ വളർച്ച എത്തികഴിഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസി ശഹീദിന്റെ പദവി ആർജ്ജിക്കുന്നവനായിത്തീരുന്നു. കാരണം ഒരു പ്രവർത്തിയും തന്നെ അവന്റെ വഴി തടയുകയില്ല. അവൻ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ജീവൻ നൽകുന്നതിന് പോലും സങ്കോചിച്ചു നിൽക്കില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, ശഹീദിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുക എന്നത് ജീവൻ നൽകുക മാത്രമല്ല, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉന്നത നിലവാരം കരസ്ഥമാക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കലുമാണ്. നാം ഓരോ പ്രവർത്തിയും ചെയ്യുമ്പോഴും അല്ലാഹു അത് കാണുന്നുണ്ടെന്ന അടിയുറച്ച് വിശ്വാസം വെച്ചു പുലർത്തലാണ്.

അല്ലാഹു ഒരു വിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസ നിലവാരം എന്തെല്ലാമാണ് നിർണ്ണയിച്ചതെന്നുകൂടി ചുരുക്കി വിവരിക്കാം.

അല്ലാഹു പറയുന്നു. **യുഅ്മിനുന ബിൽ ഗൈബി** അവർ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പറഞ്ഞത് നമസ്കാരം നില നിർത്തുന്നു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്നു, കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും തിരുനബി(സ)യെയും പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം ലഭിക്കാതെ മസീഹ് മൗഊദ്ദിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു. **വബിൽ ആഖിറത്തി ഹും യുഖിനുൻ**. ആഖിറത്തിൽ ദൃഢമായും വിശ്വസിക്കുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും അവർ ദൃഢവിശ്വാസം കൈകൊള്ളുന്നു. അവസാന കാലത്തെ ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ പ്രവചനം വാഗ്ദത്ത മസീഹിന്റെ വരവിനെ കുറിച്ചാണ്. ഈ ആയത്തിനെ പരാമർശിച്ചു കൊണ്ട് ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറഞ്ഞത് എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെ പറയുന്നു എന്നാണ്.

വിശ്വാസ ദൃഢീകരണത്തിനായി മറ്റൊന്ന് പറഞ്ഞത് ഒരു വിശ്വാസി ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയായിരിക്കും എന്നാണ്. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു സ്നേഹത്തേക്കാളും കൂടുതൽ സ്നേഹം അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കണം. ഈ സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസം ബലഹീനമായിത്തീരുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം, അവന്റെ മലക്കുകളിലുള്ള വിശ്വാസം, അവന്റെ ശ്രമങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം, അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ വിശ്വാസത്തിന് അനുപേക്ഷണീയമാണ്. ഇതിന്റെ സ്ഥാനവും ഉയർന്നു കൊണ്ടിരിക്കണം.

ഈമാന്റെ സ്ഥാനത്തെ കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം വിശ്വാസികളുടെ മുമ്പാകെ അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ഹൃദയം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയം കാരണം വിറകൊള്ളുമെന്നാണ്. മറ്റൊന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജീഹാദ് ചെയ്യുന്നവരാണ് യുഅ്മിനീങ്ങൾ എന്നാണ്.

ജീഹാദ് വിവിധ തരത്തിലുണ്ട്. വാളുകൊണ്ടുള്ള പോരാട്ടമാണ് ഒരു ജീഹാദ്. ഹ:മസീഹ് മൗഊദ് (അ) വന്നതോടു കൂടി അത് നിർത്തലാക്കി. ഇനി മതയുദ്ധങ്ങൾ ഇല്ല. ഈ രീതിയിലുള്ള ജീഹാദ് ഇല്ല. ഒരു അഹ്മദി എല്ലായിപ്പോഴും എല്ലാ നാട്ടിലും ചെയ്യേണ്ട ജീഹാദ് തബ്ലീഗിന്റെ ജീഹാദാണ്. ഇത് വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ദൃഢചിത്തത കൈവരിക്കുന്നതിനും അനിവാര്യമാണ്. തങ്ങളുടെ നഫ്സിന്റെ സംസ്കരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജീഹാദ് ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശമെത്തിക്കുക എന്ന ജീഹാദ് ചെയ്യേണ്ടതും ഓരോ അഹ്മദിയുടെയും നിർബന്ധകമാണ് (ഫർളാണ്). ഈ ജീഹാദ് എല്ലാ ദേശത്തും എല്ലാ സ്ഥലത്തും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ അഹ്മദികളും ഈ ജീഹാദിലും കൂടുതലായി പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കായി ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യുക എന്നതും വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമായി പറയുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു ലക്ഷണമായി പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളിലേക്ക് വിശ്വാസികളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അവർ സമിഅ്നാ വ അത്യാഅ്നാ എന്നാണ് പറയുക. ഒരു ചെവിലിലൂടെ

കല്പന കേട്ട് മറ്റേ ചെവിയിലൂടെ വിട്ടുകളയുകയില്ല. മറിച്ച് കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയുടെ വ്യതിരിക്ത ഇതായിത്തീരേണ്ടതാണ്.

പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകാറുണ്ട്. ചുരുക്കങ്ങൾ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. അതു കേൾക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ല കേൾപ്പിക്കുന്നത്. അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം. കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അനുസരണം പ്രകടമാകുന്ന പ്രവർത്തനമാണ് വേണ്ടത്. ഇതിനായ് പരിശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നത്. അതിനു ശേഷം ശഹാദത്തിന്റെ പദവി നൽകുന്ന സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇന്ന കല്പനക്ക് ഇന്നതാണ് വ്യാഖ്യാനമെന്ന് പറഞ്ഞ് ചർച്ച ചെയ്ത് കാര്യം നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയും തർക്കവിതർക്കങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാവുകയും ചെയ്യലല്ല വിശ്വാസിയുടെ ജോലി. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം വിറകൊള്ളുന്നു. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയുടെ പ്രവർത്തന ശൈലി. എല്ലാ കല്പനകളും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ സൗഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ സവിധത്തിൽ സാഷ്ടാങ്കം പ്രണമിക്കുന്നു. തിരുനബി (സ) യോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ വർദ്ധനവ് വരുത്തുന്നവനും ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയാണ്. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഇക്കാലത്തെ ഗുണങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണ് വേണ്ടത്. മാത്രമല്ല, തിരുനബി (സ) യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ട് നയിക്കാൻ തിരുനബിയെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ പ്രേമിയെ അല്ലാഹു ഇക്കാലത്ത് അയക്കുകയുണ്ടായി. ഹ : മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ബൈഅത്തിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ ആ വാഗ്ദത്ത മസീഹിനോടുള്ള ബന്ധം മറ്റു ഭൗതിക ബന്ധങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ഈ പ്രത്യേകതകളാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ഈ പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ വ്യക്തി സ്വാഭാവികരീതിയിൽ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ നാം ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ പൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രതിഫലം നൽകുന്ന നാളിനെ കുറിച്ച് അടിയുറച്ച വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹു എന്നെ കാണുന്നുണ്ടെന്ന് അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കാനായി എല്ലാതരം പ്രയാസങ്ങളും സഹിക്കാനുള്ള കരുത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക. അടയാളമായിത്തീരുന്ന തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസശക്തി ലഭിക്കാനായി അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക. വിശ്വാസത്തെ സുദൃഢീകരിക്കാനായി അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക. ഭൗതികമായ ഒരു അത്യാഗ്രഹവും, ആഗ്രഹവും നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് കോട്ടം തട്ടുന്നതാകാതിരിക്കട്ടെ. സദ്പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനായി എല്ലാതരം ഭയങ്ങളെയും മനസ്സിൽ നിന്നും നീക്കിക്കളയുക. ആരെയും കാണിക്കാനല്ലാതെ ദൈവ പ്രീതിക്കായി സദ്പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുക. ഓരോ നന്മയും നമ്മുടെ പ്രകൃതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരട്ടെ.

സ്ഥിരചിത്തതയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ശക്തി കരഗതമാകുന്നതിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ മുമ്പിടുന്നവരായി നാം മാറട്ടെ. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം ലഭിക്കുന്ന

രീതിയിലുള്ള ആരാധന നടത്തുവാനുള്ള സൗഭാഗ്യം ലഭിക്കാനായി തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഈ സ്ഥാനമാണ് ഒരു മുഅ്മിൻ കരസ്ഥമാക്കാനായി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഇതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. ഇതറിഞ്ഞതിന് ശേഷം ശഹാദത്ത് ലഭിക്കണം എന്ന് ദുആ ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണോ എന്ന ചോദ്യമുണ്ടാകുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വിശ്വാസി ഉണ്ടായിരിക്കുമോ ? ഈ യഥാർത്ഥ ശഹാദത്തിന്റെ പദവി ലഭിക്കാനായി ഒരു വിശ്വാസി ദുആ ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ മാത്രമെ അവൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരുകയുള്ളൂ.

ഹ: മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ന്റെ ഉദ്ധരിണികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ രീതിയിൽ ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇത് കരസ്ഥമാക്കാനും സ്വായത്തമാക്കാനും ജീവിതത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരും ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ശത്രുക്കളുടെ വെടിയുണ്ടകൾ കാരണമായി നാം ജീവൻ നൽകുന്നവർ ആണോ അല്ലയോ എന്ന് നോക്കാതെ സമാധാനന്തരീക്ഷത്തിൽ ലോകത്തെവിടെ കഴിയുന്നവർക്കും ശഹാദത്തിന്റെ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു തഅല നമുക്കതിന് തൗഹീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ ചുരുക്ക ഹംബർഗിലാണ് ഞാൻ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ഒരു ശഹാദത്തിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോൾ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ജനാസ ഗാഇബ് നമസ്കരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്ന് ജുമുഅക്ക് ശേഷം ആ ശഹാദിന്റെ ജനാസ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നതാണ്. മഖ്സൂദ് അഹ്മദ് സാഹിബ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. പിതാവിന്റെ പേര് നവാബ് ഖാൻ സാഹിബ് എന്നാണ്. 2012 ഡിസംബർ 7ന് കോയിട്ടയിൽ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം ശഹാദിയത്. **إِنِّي أَشْهَدُ بِكَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിൽ അഹ്മദിയത്ത് പ്രവേശിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് നവാബ് ഖാൻ സാഹിബിന്റെ ഉമ്മമ ബാഗു സാഹിബ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ബാഗ്ബറി സാഹിബ മുഖേനയാണ്. ഖാദിയാന്റെ അടുത്ത ഗ്രാമമായ നങ്കൽ നിവസിയായിരുന്നു ഇവർ. ഹ : മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ന് നേരിട്ട് ബൈഅത്ത് ചെയ്തിരുന്നു. പാക്കിസ്ഥാൻ സ്ഥാപിച്ചതിന് ശേഷം ഈ കുടുംബം ഹിജ്റത്ത് ചെയ്ത് സായിവാളിലേക്ക് പോയി. അവിടെ നിന്ന് 1965 ൽ കോയിട്ടയിലേക്ക് പോയി. മഖ്സൂദ് സാഹിബ് ജനിച്ചത് കോയിട്ടയിലാണ്. 31 വയസ്സായിരുന്നു. മിഡിൽ വരെയാണ് പഠിച്ചത്. പിതാവിനോടൊപ്പം കോൺട്രാക്റ്റ് ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വർഷം നവംബറിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ മൻസൂർ അഹ്മദ് സാഹിബിനെ ശഹാദാക്കിയിരുന്നു.

സഹോദരന്റെ വഹാത്തിനു മുമ്പ് മഖ്സൂദ് സാഹിബ് കെട്ടിട നിർമ്മാണ ജോലിയാണ് ചെയ്ത് കൊണ്ടിരുന്നത്. സഹോദരന്റെ ഹാർഡ് വെയർ കടയിലും പോകുമായിരുന്നു. സഹോദരന്റെ ശഹാദത്തിന് ശേഷം പൂർണ്ണമായി കടയിൽ തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു.

ശഹാദത്ത് സംഭവം നടന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ഡിസംബർ 7 ന് കാലത്ത് 9 മണിക്ക് തന്റെ ജോലിക്കാരനുമൊത്ത് മഖ്സൂദ് സാഹിബ് സാറ്റലൈറ്റ് ടൗണിലുള്ള ഹാർഡ് വെയർ കടയിലെത്തി. ജോലിക്കാരെ കടയിൽ ഇരുത്തി രണ്ടു കുട്ടികളെ സാറ്റലൈറ്റ് ടൗണിലെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുവിടാനായി പോയി.

കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ വിട്ട് തിരിച്ചു വരുന്നതെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അജ്ഞാതരായ രണ്ടു പേർ ബൈക്കിൽ വന്ന് വെടിവെക്കുകയാണുണ്ടായത്. അഞ്ചു വെടിയുണ്ടകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ തുളച്ച് കയറി. നാലെണ്ണം തലക്കും ഒന്ന് തോളിലുമാണ് ഏറ്റത്. ഉടനെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയെങ്കിലും വഴിയിൽ വെച്ച് ശഹീദാകുകയാണുണ്ടായത്.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

കഴിഞ്ഞമാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനെ ശഹീദാക്കിയിരുന്നു. 2009 ൽ ഇദ്ദേഹത്തെ തട്ടികൊണ്ട് പോയിരുന്നു. 12 ദിവസത്തിന് ശേഷം വലിയ തുക മോചന ദ്രവ്യം നൽകി കൊണ്ടാണ് വിട്ടു കിട്ടിയത്. ചിദമത്തെ ചൽഖ് പ്രവർത്തനത്തിന് വളരെ താല്പര്യമുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു. മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ ശഹീദ് മർഹൂം തന്റെ വണ്ടി വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല സ്വയം ഡ്രൈവ് ചെയ്ത് കൂടെ പോകുമായിരുന്നു. ദഅ്വത്തെ ഇലല്ലാഹ് പ്രവർത്തനത്തിലും തന്റെ വണ്ടി നൽകുമായിരുന്നു. അവരോടൊപ്പം പോകുമായിരുന്നു. കോയിട്ടയിൽ വരുന്ന മുറബ്ബിമാരെ പ്രത്യേകം പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അവരെ സേവിച്ച് കൊണ്ട് അതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. സെക്യൂരിറ്റി ഡ്യൂട്ടി വളരെ താല്പര്യത്തോടെ ചെയ്തിരുന്നു. ജുമുഅ ദിവസത്തെ ഡ്യൂട്ടി പ്രത്യേകമായി നൽകിയിരുന്നു.

സദ്ർ സാഹിബ് സാറ്റലൈറ്റ് ടൗൺ കോയിട്ട പറയുന്നു. ശഹീദ് മർഹൂം അതിഥി സൽക്കാരപ്രിയനും മിതഭാഷിയും സത്സ്വഭാവിയും നമുഹൂദയനും സാദാ പ്രകൃതക്കാരനുമായിരുന്നു. അരോടും ദേഷ്യം പിടിക്കാറില്ല. പിണങ്ങാനുള്ള അവസരം ആർക്കും നൽകാറുമില്ല.

എതിരാളികൾ പരുഷമായി സംസാരിച്ചാൽ തന്നെ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അത് തള്ളികളയുമായിരുന്നു. ഇതൊന്നും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നല്ല. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് വീട്ടിൽ സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ശഹാദത്തിന് മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് ഫോൺ ചെയ്തു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. എന്റെ ചന്ദ ഇതുവരെ വാങ്ങിയിട്ടില്ലല്ലോ. അതിനു ശേഷം ചന്ദ പൂർണ്ണമായും അടച്ചുതീർത്തു. ഭാര്യമക്കളോട് പ്രത്യേക സ്നേഹമായിരുന്നു. അവരോട് ഒരിക്കലും ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. മാതാപിതാക്കളെ കൂടാതെ ഭാര്യയുടെ മാതാ

പിതാക്കളെയും വളരെയധികം ആദരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പിതാവ് നവാബ് ഖാൻ സാഹിബ് കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ ഭാര്യ സാജിദ മഖ്സൂദ് സാഹിബ, മസ്റൂർ അഹ്മദ് എന്ന മകനും (9 വയസ്സ്) മറിയം മഖ്സൂദ് (7 വയസ്സ്) എന്ന മകളും രണ്ട് സഹോദരിമാരും ഉണ്ട്. സ്വന്തം മാതാവ് വഹാത്തായിരുന്നു. പിതാവ് രണ്ടാമതൊരു വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. ഇളയമ്മ യുമുണ്ട്.

മുഅല്ലിം സാറ്റലൈറ്റ് ടൗൺ അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് എഴുതുന്നു. അദ്ദേഹം സാദാ പ്രകൃതക്കാരനായിരുന്നു. അതിഥി സൽക്കാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലെ ഒരു വിശിഷ്ഠഗുണമായിരുന്നു. മുബല്ലിഗ് മുഅല്ലിമുമാരെ വളരെയധികം ആദരിച്ചിരുന്നു. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അവരെ സമീപിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട് നമസ്കാര സെന്ററായിരുന്നു. അതിനെ സജീവമാക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. വഖ്ഫെ നൗ യോഗവും അത്ഫാൽ ക്ലാസും വീട്ടിൽ നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ തർബിയ്യത്ത് കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. കോയിട്ടയിലെ അവസ്ഥ വളരെ മോശമായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ നിന്ന് ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യണമെന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മുഅല്ലിം സാഹിബുമായി ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നു. എനിക്ക് കത്തെഴുതാൻ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി ഇതായിരുന്നു. ഇതിനു മുമ്പേ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ശഹാദത്തിന്റെ പദവി നൽകി അന്യഗ്രഹിച്ചു. പിതാവിന് രണ്ട് ആൺകുട്ടികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ശഹീദാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി ഇത്രമാത്രമാണ് പറഞ്ഞത്.

“ അല്ലാഹുവേ! നീ രണ്ടു പേരെയും കൊണ്ടു പോയി. ഈ അക്രമികളോട് നീ തന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്താലും”. അല്ലാഹു മർഹൂമിന്റെ പദവി ഉയർത്തട്ടെ. ഈ ശഹാദത്ത് ഇദ്ദേഹത്തിന് എഴുതപ്പെട്ടതായിരുന്നു, അല്ലാഹു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളുടെ സംരക്ഷകനും സഹായിയുമായിത്തീർന്നു. തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ എടുക്കട്ടെ. ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കും ക്ഷമയും ധൈര്യവും സ്വൈര്യവും നൽകുമാറാകട്ടെ. ശത്രുക്കളെ നാശഗർഭത്തിലേക്കെത്തിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

PRINTED BOOKS

To

From
Ahmadiyya Mission House
K.N.Road Karapparamba
Calicut - 10

KHUTBA: HADRAT MIRZA MASROOR AHMED (atba)
 on 2012 December 14 at : Frankfurt, Germany.
 Translation: M.Nasir Ahmed Kodyathur 09497343704

Typing: A.T.Nasarudheen & Semiyya
 Printed at: Digital Image Calicut.
 Published by: Majlis Khuddamul Ahmadiyya, North Kerala